

Així ho vàrem dir, i així seguim pensant!

Manifest Maria de Magdala 1997 - 2019

1. Constatem que ens trobem en un moment difícil. El tancament eclesial repercuteix de manera especial en les dones.

Per tant, ens demanem coratge i força per continuar fent realitat el mandat que expressament feu a nosaltres el Crist ressuscitat: "Aneu i digueu..."(Mt 28,10).

2. Constatem que les dones en les Esglésies hem estat, gairebé sempre, infravalorades, no anomenades i considerades indignes per a l'altar.

Per tant, hem de refer la nostra autoestima dins de les Esglésies, perquè només la pròpia valoració pot ser paràmetre de la capacitat d'entrega.

3. Constatem que Jesús va valorar el fet plaent de ser ungit per una dona de Betània com a important per a tota persona humana.

Per tant, desitgem que aquesta vessant personal de gratuïtat i plaer sigui rescatada entre els cristians i cristianes en totes les dimensions humanes.

4. Constatem que totes les Esglésies es regeixen per la jerarquitització, quan l'esquema de categories entre persones queda anul·lat per La Bona Notícia del Crist, que crida a totes i a tots a un Regne de llibertat, de justícia, de germanor i de bé.

Per tant, hem de tornar a dissenyar l'actuació cristiana perquè no sigui ni dominada ni dependent.

5. Constatem que la Paraula ha estat interpretada i formulada des del Patriarcat-Kiriarcat.

Per tant, cal fer una relectura des del nostre àmbit femení i d'experiència de fe. Ens comprometem a recollir bibliografia feminista per compartir-la i fer-la conèixer a tothom.

6. Constatem que el 80% del treball catequètic i pastoral està avui en mans de les dones. Hi som i hi col·laborem.

Ens cal, però, incidir en els plans actuals de catequesi i de pastoral amb perspectiva integradora, que possibiliti una mirada nova en la interpretació bíblica per canviar actituds marginadores.

7. Constatem l'interès i la voluntat de les dones per anar adquirint una formació teològica feminista.

Des d'ara totes ens hem de comprometre a crear espais de reflexió, d'estudi i de sensibilització, per tal d'anar avançant en el coneixement de la nostra història en relació amb el Crist i les seves Esglésies, des de la perspectiva de la nostra narrativa.

8. Constatem que arreu del món, les dones cristianes treballem en una mateixa direcció, que dóna a les Esglésies una nova vitalitat. Ho hem viscut en aquest congrés.

Per tant, cal que deixem les pors i ens organitzem per comunicar-nos experiències i construir noves estratègies.

9. Constatem que les dones bíbliques no han estat prou considerades com a referents de fe testimonial per l'Església universal.

Per tant, el Congrés proposa com a dia de la dona creient, el 22 de Juliol, festa de Maria Magdalena, apòstol dels apòstols.

Plenari del Congrés

Barcelona, 8 de desembre de 1997

Pregària

Le dones som Església. Les dones som Poble de Deu. Plenament.

Déu per encarnar-de va necessitar del si d'una dona, I va ser a través d'una dona que Ell es va fer humanitat.

També a traves d'una dona, Maria Magdalena, el Crist manifestà la seva Resurrecció fent-la a ella, la primera testimoni i la primera apòstol de la Bona Notícia.

I Maria de Natzaret i Maria Magdalena esdevingueren fidels i agosarades, assolint el compromís amb decisió, confiant en Déu, el seu valedor, davant els homes.

Els dos esdeveniments cabdals i més fonamentals de la Història de Salvació: L'Encarnació i la Resurrecció, Déu els confià a es dones. Per això nosaltres preguem Déu perquè un dia les dones puguem ser reconegudes paritàriament al si de l'Església i puguem assumir tots els ministeris en clau de servei.

Barcelona 22 de juliol 1998 - 2019